

quod in actionibus *stricti juris* non observatur, in quibus Judex non potest transire verba conventionis. (n)

31. Quo fit, quod in actionibus *bonae fidei* compensatio admittitur, ita quod si quis agat actione *bonae fidei*, & decem petat, debeatque reo quinque, Judicis officium erit in quinque solummodo condemnare, facta compensatione cum aliis quinque, quae reo debebantur, secundum Justinianum (o) referentem juris antiqui differentiam circa hanc compensationem inter actiones *bonae fidei*, & *stricti juris*: nam olim in actionibus *bonae fidei* ipso jure compensatio admittebatur, id est, eo ipso quod Judex intelligebat, locum esse compensationi, statim actio minuebatur ad quantitatem debitam, absque eo quod reus peteret: in actionibus *stricti juris*, etiam Judice sciente, locum esse compensationi, non admittetur compensatio, nisi reo opponente exceptionem *doli*, dicendo, *dolo facti, quia petitis, quod statim restitutus est*: quam tamen differentiam juris antiqui idem Justinianus sustulit; (p) constituens regulam generalem, scilicet, quod omnis actio cujuscumque generis sit, hodie ipso jure per compensationem tollitur in tantum, quantum compensari debet, 32. excepta sola depositi actione. (g)

33. Intelligit tamen, compensationem ipso jure competere, si opposita fuerit a reo in judicio, ut sic de ea factio, vel voce hominis Judicis constare possit, quia Judex divinare nequit: (r) differt tamen in hoc Jus novum a veteri, quia antiquius solemnius opponenda erat *doli* exceptio, hodie vero sufficit, quibuscumque verbis hanc compensationem Judicis significare. Et quid sit compensatio, & in quibus admittatur, vel rejiciatur, tradunt DD. communiter: (s) & cum compensatio semper opponatur per viam exceptionis, ideo libellus in ea formandus non erit.

34. Quibus omnibus supradictis addendum est, quod licet in actionibus *bonae fidei* Judex habeat amplissimam facultatem estimandi ex bono & aequo, quantum oportet reum dare actori, non tamen debeat hac potestate abuti; sed tenetur, in quantum poterit, cer-

(n) Leg. Quidquid adstringende, ff. de Verb. oblig. leg. Quia tantumdem, ff. de Neg. gest.
(o) In §. In bonae fidei, Instit. de Actio. (p) In leg. fin. Cod. de Compens. ut ipsemet referat in dict. §. In bonae fidei judiciis. (q) Idemque statuit in dict. leg. fin. & probatur in leg. pen. Cod. de Depositi. & in cap. Bonae fidei, Extra de Depositi. (r) Leg. Si constet, Cod. de Compens. leg. Si putator, ff. Ad leg. Aquil. & firmat gloss. in dict. §. In bonae fidei, verb. Ipso jure, & ibi communiter omnes.

tam proferte sententiam. (t)

EX §. SEPTIMO.

SUMMARI A.

- 1. Actionum arbitrariarum materia quam subtilis, & difficilis sit.
- 2. Actiones bonae fidei, & actiones arbitrariae multas inter se patiuntur differentias.
- 3. Judex non habet potestatem arbitrandi ex bono & aequo in actionibus arbitrariis, nisi praeter earum naturam sequuta mora rei, vel contumacia non parentis jussu Judicis.
- 4. Arbitrium quid sit in actionibus arbitrariis.
- 5. Actiones arbitrariae quare sic dicantur.
- 6. Actionum arbitrariarum quae sit natura.
- 7. Actio de eo quod certo loco est arbitraria.
- 8. Libellus in actione arbitraria de eo quod certo loco est concipiendus alternative, nisi in mora sit debitor constitutus: & quid tunc libellus continere debeat.
- 9. Libellus in actione arbitraria de eo quod certo loco.

CAPUT SEPTIMUM.

DE ACTIONIBUS ARBITRARIIS.

1. Materia actionum arbitrariarum est subtilis, scabrosa, & haecenus male cognita, secundum Jassonem, (a) & Joann. Faber; inquit, quod in ea desiderat magis discutere, quam docere, & Misingerius testatur, in earum explicatione omnium fere Doctorum ingenia defecisse; quamobrem pro ejus perspicua cognitione constituendum est, quod postquam Justinianus in tit. Actio. explicaverat vim, & naturam actionum *bonae fidei*, quae est, ut Judici permittatur facultas ampla estimandi ex bono & aequo, quantum actori reum dare oporteat, & hoc ex propria vi, & natura actionis *bonae fidei*, etiam si a contrahentibus non fuerit expressum, quod in *stricti juris* actionibus cessat, cum in eis a verbis contrahentium non sit recedendum; (b) tamen idem Jus-

(a) Praesertim Platean. Misling. Hotoman. & Corral. in dict. §. In bonae fidei.
(b) Text. in §. Curare, Instit. de Actio. leg. 1. & 2. Cod. de Sentent. qua sine cor. quant. cap. Grave 1. t. quest. 31. & cap. ult. 33. Distincte. & tradunt utrobique DD. & in cap. 2. de Libell. oblat. (c) In §. Praterca, Instit. de Actio.
(d) Ut habetur in §. In bonae fidei, Instit. de Actio. & nos diximus in §. praecedenti.

Justinianus (propter aliquod accidens, veluti propter moram rei non solventis loco delinatio, aut propter contumaciam rei non parentis jussu Judicis) introduxit in §. Praterca, Instit. de Actio. quod actiones *stricti juris* arbitrariae fierent, & in eis Judex potest ex bono & aequo arbitrari, neglecta subtilitate verborum, quemadmodum actori satisfieri oporteat.

2. Quo fit, differentiam esse inter actiones *bonae fidei*, & inter actiones arbitrarias: nam in *bonae fidei* actionibus statim Judex ex earum natura habet potestatem condemnandi ex bono & aequo; 3. in arbitrariis vero hanc potestatem non habet, nisi praeter earum naturam subsecuta mora rei non solventis, vel contumacia non parentis jussu Judicis: (c) 4. Rursum constituit, quod arbitrium in ista materia nihil aliud est, quam interlocutio Judicis praecedens sententiam diffinitivam: (d) & inde actiones arbitrariae dicuntur, quae ab arbitrio, id est, interlocutione Judicis pendunt: 5. & ita in arbitrariis duae sententiae feruntur, scilicet, interlocutoria, & diffinitiva, si enim reus conventus ex interlocutione Judicis satisfaciatur, effugiet poenam condemnationis, si vero non satisfaciatur, condemnandus erit per diffinitivam.

6. His sic constitutis naturam actionum arbitrariarum indicat Justinianus, (e) constituens regulam generalem, scilicet, quod in arbitrariis actionibus reus ante sententiam diffinitivam solvens ex arbitrio, id est, interlocutione Judicis, absolvi debet; at vero non solvens condemnari, quam naturam optime explicat Misingerius, (f) & omnes includuntur in supradicta regula, ut agnoscit Corrafius, (g) reprobandos illos, qui falso existimant, omnes actiones arbitrarias censeri ob rei contumaciam: 7. & unum quodlibet earum exemplum declarat Hotomanus, & Plateanus, (h) resolventes, actionem de eo quod certo loco arbitrariam esse, ut optime cum Duareno advertit Misingerius. (i)

8. Et libellus in ea concipiendus erit alternative, secundum Glossam: (j) quod verum est, quando debitor non esset in mora constitutus; ceterum, si in mora esset, deberet libel-

(c) Et plures alias differentias esse inter praedictas actiones, resolvit Hotoman. in dict. §. Praterca à n. 21.
(d) Ita ex Theop. in dict. §. Praterca, colligit ibi Hotoman. Platean. Misling. & Corral.
(e) In dict. §. Praterca.
(f) In dict. §. Praterca, n. 7. ubi Justinianus supradictae regulae exempla subjicit, recensendo nominatim actiones arbitrarias, quae solummodo sunt in illis text. enumeratae, & quae cum eis magnam similitudinem habent.
(g) Num. 4. in dict. §. Praterca, & Misling. n. 11.

lus praesens concipi, debebitque actor mentionem facere de loco solutioni destinato, & qualiter reus fuit interpellatus, ut ad illum locum accederet, & noluit: debebitque implorare officium Judicis, ut reum condemnet ad interesse: (k) & tunc libellus concipiendus erit forma sequenti; sed advertendum est, quod in actionibus arbitrariis Judex curare debet, quantum poterit, ut certam sententiam profereat, ut diximus in fin. §§. praecedentis.

LIBELLUS IN ACTIONE ARBITRARIA de eo quod certo loco.

Ilustre Señor.

9. Fulano, parezco ante Vmd. y pongo demanda à Fulano, y digo: que es así, que yo emprete al dicho Fulano tantos ducados, los cuales me havia de pagar en la Feria de la Ciudad de Plafencia, que se ha ce el dia de Sant Andrés del mes de Noviembre, y havia de fer la dicha paga el dicho dia de Sant Andrés del mes de Noviembre, bre passado de este presente año de 1574. y así à ello se obligo, por quanto yo tenia necesidad de mis dineros para comprar en la dicha Feria quatro varas de puercos; y aunque le requeri que fuesse à la dicha Feria, à pagarme en ella los dichos ducados, no lo hizo, ni se hallo en la dicha Feria, para que yo alli se los pudiesse demandar, y por no lo haver hecho, dexè de emplear los dichos mis dineros, y comprar con ellos los dichos puercos, de lo qual se me figuio de daño, è interesse tantos ducados: por que pido à Vmd. que habida mi relacion por verdadera, en la parte que baste, por su sentencia, que lugar haya, condeme al dicho Fulano à que me de, y pague los dichos ducados, que así le emprete, y de su oficio, el qual para ello imploro, le condeme en el dicho daño, è interesse, que de no me haver pagado en la dicha Feria se me figuio, que estimo en tantos ducados; y mas le condeme en las cosas y daños, que se me han seguido, y figuen en venire à demandar à

(h) Misling. & Corral. ibid.
(i) Num. 17. & Corral. n. 10.
(j) In leg. 3. in princ. verb. Adjectione, ff. de Eo quod certo loco, & gloss. in §. Plus autem, verb. Sine commemoratiome, Instit. de Actio. quam formam probant Bartol. & omnes in dict. leg. 3.
(k) Ut probat text. in dict. §. Praterca, & in leg. 1. & leg. Arbitrari, ff. de Eo quod certo loco, & utrobique tradunt DD.

„ este Lugar, por ser, como soy, forastero, lo qual elimo en tanto, salvo en todo la justicia, &c. dicitur assacion de Ymd. sobre que pido justicia, &c.

EX CAPITE OCTAVO.

SUMMARI.

1 **A**ctionum alia sunt persecutoria in solidum, alia in tantum in quantum reus facere potest, & privilegiata dicuntur.

2 Reus in actionibus privi legatis quo privilegio gaudet.

3 Actiones privilegiata frequentius per viam exceptionis opponuntur.

CAPUT OCTAVUM.

DE ACTIONIBUS PRIVILEGIATIS.

1. **J**ustinianus Imperator posuit aliam divisionem actionum in §. Sunt praterca, Infit. de Action. asserens, actiones alias esse persecutorias in solidum, alias vero non, sed in quantum fieri potest, & privilegiata dicuntur, 2. nam in eis hoc privilegio gaudet reus, ut non conveniatur in solidum eius, quod debet, sed in quantum facere possit. (a) 3. Et quia per viam exceptionis opponuntur, libelli in eis non erunt formandi: in cessione tamen bonorum libellus porrigitur, qui formandus erit, ut diximus in 4. Part. 1. Tom. (b)

CAP. NONUM, ET ULTIMUM.

DE DIVERSIS REMEDIIS EX VARIIS
utriusque juris decisionibus.

EX §. PRIMO.

SUMMARI.

1 **R**emedium leg. Diffamati cui, & contra quem, & ad quid competat, traditur.

2 Remedium leg. Diffamati in omnibus causis, tam civilibus, quam criminalibus, tam rea-

(a) Harum actionum exempla posuit Justinianus in dict. §. Sunt praterca, & in §. seq. usque ad finem illius tit. (b) In cap. de Cessione bonorum, & in cap. Del. processo de cessione de bienes.

(c) Præsertim à Bald. Salic. & Fulgos. in presen. Innoc. & alius in cap. Conquerente; de Offic. Ordia. Covar. lib. 1. Variar. cap. 18. n. 1. D. Franc. Sarmiento. lib. 1. Selectar. cap. 2. n. 1. Molina. lib. 3. de Primog. Hisp. cap. 14. à n. 2. & ab aliis pluribus relatis à Collectanea juris, n. 228.

libus, quam personalibus, petitoris, & possessoris locum habere, cum communi DD. & in praxi observari, defenditur contra D. Franc. à Sarmiento ad certas tantum causas illud remedium refringentem.

3 **R**equisita necessaria, ut remedium leg. Diffamati intentari possit, referuntur.

4 **R**emedium leg. Diffamati coram quo iudice debeat proponi, resolvitur.

5 **L**ibellus in remedio leg. Diffamati Hispanè compositus.

§. PRIMUS.

DE REMEDIO LEG. DIFFAMARI,
Cod. de Ingen. & manum.

1. **H**ujus leg. remedium competit adversus diffamantem, vel iactantem sibi aliquod jus, vel actionem contra aliquem competere: daturque diffamato, ad hoc ut Iudex diffamantem compellat, jus illud, vel actionem intra certum diem in iudicium deducere, adjecta comminatione imponendi perpetuum silentium, si intra terminum à Iudice præfixum actionem non intentaverit: & ad hanc conclusionem text. iste passim ab scribentibus notatur, (c) cui leg. de Jure Regio convenit lex 46. tit. 2. Part. 3.

2. Et remedium hujus legis convenit omnibus causis, tam civilibus, quam criminalibus, tam realibus, quam personalibus, petitoris, & possessoris, ut communiter omnes agnoscunt, teste Ant. Gabriel: (d) & ita remedium hujus leg. in praxi observatur, secundum Greg. Lupum. (e) Sed ex hac communi interpretatione juris notissima principia corruptuntur, cum ordo, & natura iudiciorum subvertatur, & infinitæ lites suscitentur, calumniandique via aperiantur, quia actor nemo invitus agere compellitur, (f) alioquin magis pati, quam agere diceretur, ac proinde prius in iudicio comparet, & ab eo iudicium inchoatur: (g) est enim in potestate actoris, quando velit, experiri: (h) reus vero ad iudicium invitus trahitur. (i)

Quamobrem D. Sarmiento (j) à supra dicta communi interpretatione hujus legis re-

(d) Lib. 2. de Comm. tit. de Action. conclus. 6.

(e) Dict. leg. 46. gloss. 1.

(f) Leg. unic. Cod. Ut nemo invit. agere, & leg. Creditor, Cod. de Pign.

(g) Leg. in tribus, ff. de Judic.

(h) Leg. Qui in alterius, ff. de Reg. jur.

(i) Leg. Inter stipulantes, §. Stichum, ff. de Verb. oblig.

(j) Ubi supr.

tam rationem disputandi multa esse in iure admiffa. (r)

3. Et ad hoc ut remedium hujus legis intentari possit, requiruntur sequentia: primo, quod causa cognita præcedat, ex qua summarie constet de iactatione, vel infamatione facta sine causa, secundum Bartolum, (s) & Covarruviam: (t) secundo requiritur, ad hoc ut perpetuum silentium diffamanti imponatur, quod bina monitio à Iudice præcedat, secundum Angelum, (u) & Matth. de Afflicis, (x) quorum opinio in praxi tutior est, secundum Greg. Lupum; (y) Romanus tamen, (z) & Felinus (a) contendunt unicam monitionem sufficere, quorum opinionem apud nos proxim recepisse, testatur Covarruvias: (b) 4. debetque remedium hujus legis proponi coram Iudice Ordinario ipsius diffamati, nam attenda origine causæ, is, qui nunc litem incipit, vere reus est, ac ideo ejus Iudex adiri debet, ac si actor proponeret actionem adversus eum, cum ejus forum sequi debeat. (c) Et in isto remedio libellus erit concipiendus forma sequenti.

Molina tamen (p) novissimè interpretationem communem hujus legis, & prædictam praxim ab impugnatione D. Franc. Sarmiento defendit, asserens, in hac lege probari beneficium ejus ad omnes causas trahi: quam communem praxim nos etiam sequimur, & licet fateamur in hac lege non probari, opinamur tamen, suaderi posse ex pluribus iuris relatis à Glossa; (q) & de Jure Regio prædicta praxis communis expresse probatur in leg. 46. defendique potest, ex eo quod in odium diffamantis, & se iactantis ad obviandam ejus calumniam, subveniendumque illis, qui iactatione, vel infamia molestantur, & timent vexari actionibus non opportuno tempore intentatis, sed tempore quo diffamatus legitimis exceptionibus, & probationibus desitutus fuerit, praxis, & stylus beneficium hujus legis in omnibus causis, & litibus recipit; tamen hoc contra juris principia inductum esset: multoties enim Legislatores aliqua ratione ducti multa constituerunt contra juris principia, quod Jurisconsulti sentiunt, dum dicunt, contra stric-

Tom. III.

LIBELLUS IN REMEDIO
leg. Diffamari, Cod. de Ingeniis.

Ilustre Señor.

5. „ Fulano, como mas haya lugar de de-
„ recho, parezco ante Vmd. y me querello, y
„ pongo demanda contra Fulano, y contan-
„ do el caso de ella, digo: que es así, que à
„ mi noticia nuevamente es venido, que et di-
„ cho Fulano, sin mas causa, que legitima y
„ bastante sea, se anda iactando, y alabando
„ que yo soy su esclavo, ò que le di ciertas
„ cuchilladas, ò que tiene cierta accion; y
„ demanda contra mi, sobre tal causa que ten-

Rrr 2

„ go

(k) Leg. Etsi forte, §. 1. ver. Sed si patiente, ff. Si servus vend. leg. Quoties, ff. de Servit. notat Bart. in leg. Natura- liter, n. 27. ff. de Vjacap.

(l) Ut resolvunt Anton. de Butt. in cap. Per venit, de censib. Felin. in cap. Si diligenti, n. 77. de Præscripti. Franc. Balb. Tract. de Præscripti. 1. part. 3. part. princ. quest. 10. num. 7.

(m) Leg. Frustrario, §. Sicut, ff. Si usufructuar. petat. dict. leg. Etsi forte, §. Sciendum.

(n) Leg. Si viciniis, Cod. de Nap. cap. Per tuas, de Prob.

(o) Ita nostram legem Interpretatur D. Franc. Sarmiento, ubi supr. à n. 70. & ante eum, eundem intellectum assignaverat Bald. in leg. Si ea, Cod. Qui accus. non. pos.

(p) Ubi supr.

(q) In hac leg. verb. Sententiam.

(r) Leg. Ita voluerat in fin. ff. Ad leg. Aquil. leg. Si quis servo, Cod. de Fort. cap. Cum universorum, de Rerum permut. cap. Si beneficia, de Prob. in 6. cap. Si civitas, de Sen-

tent. excom. in 6. text. sic intelligendus in cap. pen. de Sentent. excomm.

(s) In leg. Tria in fin. ff. de Accus. Angel. in princ. Infit. de Excepti. n. 23. Alex. in leg. Si finis, §. Eleganter, n. 26. ff. de Dam. infest. Innoc. in cap. Abbari, de Verb. sign.

(t) In dict. cap. 18. n. 2.

(u) In Auth. de Hered. & Fidei. §. Si quis autem, Collat. 1. Corpul. caut. 110.

(x) Decis. 264.

(y) In dict. leg. 46. ver. E. ff. per adventura.

(z) In leg. Quandiu, n. 12. ff. de Acquir. hered. Alex. leg. ult. col. 1. ff. de Forti.

(a) In cap. Accipimus, n. 6. de Fid. instrumentorum.

(b) In dict. cap. 18. n. 2.

(c) Et in specie firmat Panorm. in cap. Si quis contra Clericum, n. 2. de For. comp. & plures alii, quos refert, & sequitur Covar. ubi supr. n. 4. & 5.

go y posleo, y que me ha de poner de manda, y acular sobre ello, de lo qual resulta notable infamia, daño, y perjuicio contra mí, estando, como estoy, libre: por que pido à Vmd. que habida sumaria informacion de la dicha jaftancia, le señale un breve termino, dentro del qual le mande me ponga la dicha demanda, y pida lo que quisiere, que yo estoy presto de le responder, con apercibimiento, que no la poniendo dentro del dicho termino, Vmd. le imponga perpetuo silencio, para que agora, ni en tiempo alguno, no se pueda mas querellar de mí, ni pedirme cosa alguna en razon de lo susodicho, poniendole pena, para que desista de la dicha jaftancia: sobre que pido cumplimiento de justicia, y las costas, protesto, y el oficio de Vmd. imploro, y juro à Dios, y à esta $\times$ que esta demanda no pongò de malicia.

EX §. SECUNDO.

SUMMARI A.

Remedium leg. Si contendat, ff. de Fidejuss. differt à remedio leg. Diffamati, quamvis Advocati eis promiscue utantur.
 2 Remedium leg. Si contendat cui, & contra quem, & ad quid competat, traditur, & ejus communis praxis defenditur.
 3 Plures exceptiones, que ex remedio leg. Si contendat intentari possunt, cumulantur.
 4 Libellus in remedio leg. Si contendat Hispano sermone compositus.

§. SECUNDUS.

DE REMEDIO LEG. SI CONTENDAT, ff. de Fidejussoribus.

Obrinuit usus Advocatorum, beneficium leg. Diffamari militeri cum beneficio hujus legis ad faciliorem litis expeditionem, cum tamen inter se differant: illud enim absque diffamatione precedente proponi nequit, hoc

(a) Et firmat Alex. in leg. Si finita, §. Eleganter, à n. 22. ff. de Damn. infest. & resolvit Covar. lib. 1. Variar. cap. 18. n. 3. in fin.

(b) Et hanc leg. junct. gloss. 1. ad hoc notabilia dicunt Bartol. Paul. Ang. & Bald. in præl. idem Bart. in leg. Si finita, §. Eleganter, num. 4. & ibi Alex. n. 26. ff. de Damn. infest.

(c) Facit text. in leg. Si pater, Cod. Qui bon. ced. poss. & ibi notat Bart. Panorm. n. 2. & Marian. Socin. & Felin. in cap. Si quis contra Clericum, de For. comp. Fel. in cap. Significavit, n. 5. de Test. Roder. Suarez, alleg. 4. à n. 5.

(d) Dicit. cap. 18. n. 3.

verò diffamationem non requirit, ut ex ista lege plane deducitur: (a) 2. competitque remedium hujus legis habenti exceptionem adversus creditorem, ad hoc ut eam in judicium deducere possit per viam actionis, officium Judicis implorando, ut declaratur, illam sibi competere, & seque liberum esse ab actione, quæ actori aliquo modo competere videbatur; ut ex isto text. deprehenditur ex dictione etiam, quæ est implicativa: (b) ad idem est text. junct. gloss. fin. in leg. Aurelius, §. Centum, ff. de Liber. legat. & in leg. Si duo patroni, in princ. ff. de Jurejur. & in leg. Uti frui, §. Utrum, ff. Si usufruct. petat. ubi ille, cui competit aliquid jus, potest petere, ut declaratur sibi competere; (c) quod Covarruvias (d) testatur, communi omnium consensu receptum esse, & Molina. (e)

Sed attenda hac communi interpretatione, & praxi, juris principia notissima corrumpuntur: & primo, juris principium, quod tractus futuri temporis non spectat ad Judicis officium; (f) sed ante actionis propositionem nemo exceptionibus uti potest, cum exceptio sit actionis exclusio; (g) ergo antequam actio proponeretur, exceptio Judicis officio intentari nequit: secundo, quia non est in potestate rei provocare adversarium ad judicium, (h) nam nemo invitus agere, vel accusare compellitur: (i) quare Joann. de Imola in præf. de Salicetis (j) oppositam sententiam defendunt, adherentes in hac lege non probari communem intellectum, & praxim.

Nihilominus communis erit observanda: nec obstant in contrarium adducta: nam non constituitur hic, quod reus possit jus futurum in judicium deducere, sed quod possit jus de presenti sibi competens per viam exceptionis, vel per viam actionis proponere. Rursus, hac lege non dicitur, quod reus possit compellere actorem agere in judicium, sed quod reus possit agere contra actorem invitum officio Judicis, ut declaratur exceptionem sibi competere, ita satisfaciunt Paulus, (k) & Molina: (l) & sic text. iste nil deviat à juris regulis, ut firmat D. Franc. Sarmiento: (m) 3. unde si plures fi-

(e) De Hisp. Primog. lib. 3. cap. 14. n. 6. & 22.

(f) Ut in leg. 1. ff. de Uxor. leg. Non quemadmodum, ff. de Judic.

(g) Ut in leg. 2. ff. de Except.

(h) Ut in leg. Pare, §. fin. ff. de Dol. except.

(i) Ut in leg. unice. Cod. Ut nemo iur.

(j) Leg. 2. in princip. ff. Solut. matrim. idem Salic. in leg.

Si pater, Cod. Qui bon. ced.

(k) Hic, & Alex. dicit, §. Eleganter, n. 26.

(l) Dicit. cap. 14. n. 22.

(m) Lib. 1. Select. cap. 2. n. 13.

deussores pro eodem intervenient, singuli in solidum tenerentur; tamen ex epistola D. Adriani exceptio divisionis eis competeret: (n) & si unus ex eis vellet, antequam conveniretur, proponere suam exceptionem officio Judicis ut declaratur, sibi competere, & divisionem fieri, & pro reliqua parte silentium creditori imponi, bene poterit per remedium hujus legis: & pari modo poterit intentari exceptio leg. 8. tit. 12. Part. 5. similique modo poterit intentare aliam exceptionem, quando creditor distulit petere à debitore principali, & ob ejus negligentiam debitor non solvendo effectus est: de qua exceptione vide Gomez: (o) eodem modo intentabitur exceptio novationis: (p) novatio tamen non censetur facta, nisi expresse agatur inter partes, (q) & exceptio pacis de non petendo inter debitorem, & creditorem, (r) & alia quam plures exceptiones: & libellus forma sequenti formabitur.

LIBELLUS IN REMEDIO leg. Si contendat, ff. de Fidejussoribus.

Ilustre Señor.

4. Fulano, como mas haya lugar de derecho, parezco ante Vmd. y digo: que Fulano en cierta escritura se obligo à Fulano, no por cien mil maravedis, y dio consigo por sus fiadores à mí, y à Fulano, y à Fulano, y agora parece ser, que el dicho Fulano principal ha venido en quiebra y diminucion, y se ha ausentado, y no tiene de que pagar, y los dichos Fulano, y Fulano son abonados, y tienen de que pagar sus partes, y conforme à derecho, à mí me compete la excepcion de la division, de manera, que haya de pagar la dicha deuda, como uno de tres fiadores, y temo, que el dicho Fulano acreedor me querrá pedir por el todo, ò que aguarda à que los demás han venido en quiebra y diminucion, de suerte, que no tengan de que pagar sus partes: por ende de su oficio de Vmd. (el qual para ello imploro) pido, y suplico à Vmd. declare competirme la excepcion de la division: y así declarado y desde luego la mande hacer, dandome por libre de las demás partes, y sobre ellas, en quan-

(n) Ut in leg. Inter fidejussores, supr. isto art. §. Si plures, Instit. cod.

(o) 2. tom. Variar. cap. 13. n. 9.

(p) De qua in leg. Ubiunque, ff. de Fidejuss. leg. Novatio, Cod. cod.

(q) Leg. fin. Cod. de Nova.

(r) Ut leg. fin. ff. de Pact.

to à mí toca, imponer perpetuo silencio al dicho acreedor, y para ello, &c.

EX §. TERTIO.

SUMMARI A.

Remedium leg. In omnibus, ff. de Judic. cui, & adversus quem, & ad quid, & quando competat, docetur, & communis hujus leg. intellectus defenditur.

2 Possessorem majoratus, vel honorum restitutioni subiectorum non teneri cavere restitutione facienda sequenti in gradu, nec successorem super hoc audiendum esse in vita possessoris, Ant. Gomez, & alios tenuisse contra Pal. Rubios, Roder. Suarez, & alios, refert Aulbor.

3 Filius, vel successor in majoratu potest in vita patris, vel possessoris, justa causa interveniente, ex remedio leg. In omnibus agere, ut sibi caveatur de restituendis bonis tempore debito, & ut successor declaratur.

4 Inadvertenter Palat. Rubios, Rod. Suarez, & sequaces fuisse reprehensos ab Ant. Gomez, & suis sequacibus, cum omnes idem resolvant, optime advertit Aulbor.

5 Libellus in remedio leg. In omnibus Hispano compositus.

§. TERTIUS.

DE REMEDIO LEG. IN OMNIBUS, ff. de Judicis.

Ex hac lege proditum est aliud beneficium, quo quis agere poterit adversus eum, qui ad diem, vel sub conditione ad aliquid dandum, vel faciendum tenetur, ut cautionem præstet, quod, die, vel conditione adveniente, illud adimplebit: nec intelligas hoc beneficium ita generaliter, & indiscriminè uti posse, nisi tum demum, quando justa causa suspitionis fugæ, dilapidationis, vel similis supervenerit, ut ex isto text. deprehenditur, ibi: Ex juxta causam, alioquin non procedet: (a) qua interpretatione communi admitta, evitabis difficultatem ex quodam juris axiomate leg. Non quemadmodum 35. supra hoc tit. (b) nam illud cessat, quando justa causa supervene-

(a) Juxta receptam sententiam Bart. & Paul. hic, Ripæ, & aliorum in leg. 2. in princ. n. 39. ff. Solut. matrim. Jaf. in leg. Dedi, n. 14. Veri. Tu responde, ff. de Cond. caus. data.

(b) Quod ultra DD. ibi omat Angel. in §. Prejudiciale, col. pen. Instit. de Actiõ. Marian. cap. Significantiis, n. 7.

de Libel. oblat. Nicell. in Concor. gloss. 95.

nerit per istum text.

Rursum evitabis aliam difficultatem ex leg. *Dedi* 3. ff. de *Condict. causa data*, ubi, si dedi tibi decem, ne me convenias in iudicio, non possum perere, ut caveas mihi, quod me non convenias, & ita non potero uti remedio huius legis, si intelligas illud ibi esse, quia iusta causa suspitionis non supervenit, sicuti in specie nostre legis, secundum Paul. Castrensem, cuius intellectus planus est; (e) ut hinc caveas à Glossa, (d) dum asserit, remedium huius legis solummodo procedere in contractibus *bonae fidei*, non vero in actionibus *stricti juris*: (e) nam imo huius legis remedio locus est, tam in actionibus *stricti juris*, quam in *bona fidei*. (f)

2. Pari modo evitabis aliam difficultatem ex leg. 2. Cod. de *Hered. vel action. vend.* secundum Bartolum. (g) Insuper cavebis à Palat. Rubeos, (h) dum *indisfinite* resolvit, possessorem majoratus, vel bonorum restitutioni subiectorum teneri cavere de restituendo sequenti in gradu, quando casus restitutionis venerit, audiendumque esse successorem in vita possessoris: (i) Sed prædicta resolutio Palat. Rubeos falsa est, & contra text. in dict. leg. *Non quemadmodum*, & repugnat juris principio, quo habetur, *damnamdam esse pramaturam spem ejus, qui tradit de successione viventis*: (j) quamobrem Anton. Gomez, Menchaca, Pinelus, & Moïna (k) immemores Palat. Rubeos reprehendunt Roder. Suarez, Covarruyam, & Simancam, & tenent filium vel alium majoratus successorem, vivente possessore, agere non posse, ut, mortuo possessore, declaretur ad ipsum agentem spectare successione, & sibi cavere debere de restituendo, & ita ex decreto Pinciani Prætorii decimum fuisse, tatur D. Anton. de Padilla. (l)

3. Nihilominus tamen Antonius Gomez, & ejus sequaces fatentur, filium successorem, jus

ta causa superveniente, ad hoc admittendum fore, ex remedio nostre legis, veluti si possessor bona dilapidaret, vel pratenderet, bona restitutioni subiecta esse libera, & ea alienare incipere: pro qua opinione facit lex 1. tit. 2. Part. 3. (m) Quo fit, inadvertenter, & immerito Roder. Suarez, & ejus sequaces reprehensos fuisse à supradictis DD. cum Rodericus, & sequaces loquantur in casu, quo iusta causa supervenit, ut colligitur ex serie facti, super qua allegationem format, & ex iuribus, quæ ipse citat: & ita in effectu idem cum Anton. Gomez, & sequacibus resolvit: & qualis debeat esse ista cautio, tradunt Jasso, (n) & Palat. Rubeos; (o) & libellus in hoc remedio erit forma sequenti concipiendus.

LIBELLUS IN REMEDIO leg. In omnibus, ff. de Judic.

Ilustre Señor.

5. Fulano, como mas haya lugar de derecho, parezco ante Vmd. y pongo de manda à Fulano, y contando el caso, digo: que es así, que el dicho adverso tiene y posee tales heredades y bienes, de que son linderos tales, los cuales son de Mayorazgo, y sujetos à restitution, è despues de lus dias soy llamado à ellos, conforme à la voluntad è disposicion de Fulano, infortunio del dicho Mayorazgo; y es así, que agora el dicho adverso poseedor de los dichos bienes se anda jactando, è alabando, que los dichos bienes son libres, è que se pueden vender è enagenar, y me temo que los venderà, y los ha comenzado à dissipar è maltratar: por que pido à Vmd. que habida mi relacion por verdadera, en la parte que baste, por su sententia, que en tal caso lugar haya, del dicho adverso me

(e) Ex Jassi dict. leg. *Dedi*, n. 14. rejectis aliis ab eo ibi relatis.

(d) 1. in præf. in fin. & à gloss. in leg. 2. in princ. vers. *Nos igitur*, ff. *Solut. matrim.*

(e) Ut in dict. leg. *Dedi*, quarum gloss. opinionem conatur defendere Joan. Crocius alios referens in dict. leg. 2. in princ. n. 55. ff. *Solut. matrim.*

(f) Per text. in leg. *Si creditores*, ff. de *Præc. credit. leg. Universa*, Cod. de *Præc. Imper. offer. leg. Quod si in diem* in princ. 18. ff. de *Præc. hered. firmat* Bart. hic, & in dict. leg. *Dedi*, n. 3. & in leg. *Stret apud actus*, Cod. de *Transact.* Rom. sing. 646. & communiter omnes ex Rip. n. 34. Jassi. n. 16. dict. leg. 2. in princ. Jassi dict. leg. *Dedi*, n. 14. Palat. Rub. in Repet. cap. *Per vestras*, §. 31. in princ. Afflic. decisi. 108. n. 3. & Ancon. Tract. de Merc. 2. part. num. 32.

(g) Dict. leg. in omnibus.

(h) In Repet. cap. *Per vestras*, §. 44. à n. 2.

(i) Pro quo facit resolutio March. de Afflic. 279. & resolvit Roder. Suar. in alleg. 4. receptum à Covarr. lib. 1. Variar. cap. 18. n. 8. & à Simanc. lib. 1. de Primogen. Hisp. cap. 28. testantur Ans. Goni, in leg. 40. Taur. n. 79. Pinel. in leg. 1. Cod. de *Bon. matern.* 3. part. n. 78. Menchac. lib. 1. de Succes. Creat. §. 6. n. 46. & Moïna, lib. 3. de Hisp. Primogen. cap. 14. à n. 10.

(j) Leg. 1. §. *Si impuberi*, ff. de *Collat. bon. leg.* 2. §. *In terdium*, ff. de *Puls. & pup. sub.*

(k) Ubi supr.

(l) In leg. 1. Cod. de *Fideicommiss.* n. 31.

(m) Et notat ibi Greg. Lup. gloss. fin.

(n) In leg. *Dispositio*, §. *Interdum*, n. 9. & in leg. *Si constante*, n. 16. ff. *Solut. matrim.* & lacus in leg. *Sancimus*, Cod. de *Verb. sign.*

(o) Ubi supr. in dict. §. 44. n. 4. & 5.

§. QUARTUS.

DE REMEDIO LEG. DENUNTIAMUS,
Cod. de His qui ad Ecclesiam confug.

1. Remedium huius legis competit iis, qui timent ab aliquo injuriam sibi irrogari, quem timentem ut excutiant, postulant à Judice, *incutientem timorem compelli cautionem sufficientem prestare de non offendendo sibi*: (b) circa quod sequentia advertenda sunt: 2. primo, quod quando aliquis requirit cautionem sibi præstari ab eo, quem timet, prius offerat & præbet summariam informationem super inimicitia, ita Joan. de Imola, (c) qui plures refert, qui communiter profitentur, causa iusta cognitionem præcedere debere, & Plaza. (d)

3. Et advertendum est, quod solæ minæ non sufficiunt, ut quis hanc cautionem exigere valeat, sed opus est probari, quod minans executioni mandare minas solitus sit, ut resolvit Abbas. (e)

4. Advertendum etiam est, quod præcedente partis petitione, Judex debet condemnare reum, ad præstandam cautionem cum *fideiussoribus*; si autem ex officio procedat, poterit eum condemnare, ad præstandam *juratoriam cautionem*. (f)

5. Si tamen, qui cautionem prædictam petit, causam inimicitiae præsterit, eam non posse petere videtur: (g) sed contrarium tenendum est, imo, quod etiam hoc casu cautio præstanda sit, quæ opinio & verior, & communior est, secundum Alexandrum. (h)

6. Item advertendum est, hanc cautionem non solum pro persona conventi rei, verum etiam pro amicis, cognatis, & familiaribus præstandam esse: (i) quod remedium sequenti modo libello formandum erit.

***
***
***

II.

haga entero cumplimiento de justicia, de clarando desde luego los dichos bienes de Mayorazgo sujetos à restitution, è inagnables, y he mandado al dicho adverso, que no los enagene ni disipe: y asimismo declarando pertenecerme à mi, despues de la muerte del dicho adverso, y condenmandole à que me de suficientes fianzas, para que venido el tiempo de la dicha restitution, me los restituirà tales, y tan buenos, como estaban al tiempo, y quando los recibio, è sin deterioracion ni menoscabo alguno: sobre que pido cumplimiento de justicia, y las costas proveho, y el oficio de Vmd. imploro, y juro à Dios, y à esta ✕ que esta demanda no pongo de malaicia.

EX §. QUARTO.

SUMMARIA.

1. Remedium leg. Denuntiamus, Cod. de His qui ad Eccles. conf. cui, & contra quem, & ad quid competat, traditur.

2. Qua requirantur, ut remedium leg. Denuntiamus detur.

3. Propter solas minas non est quis compellendus cautionem prestare de non offendendo adversario, ni solitus esset eas ad executionem trahere.

4. Cautio fideiussoria de non offendendo præstanda erit, si à parte petatur, juratoria vero, si ex officio Judicis procedatur, & ita componuntur glossa quadam.

5. Cautio de non offendendo præstanda erit etiam illi, qui causam inimicitiae dedit, quomodo nonnulli contrarium velint.

6. Cautio de non offendendo, nedum pro minante, verum pro suis amicis, cognatis, & familiaribus præstanda est.

7. Libellus in remedio leg. Denuntiamus Hispanè compositus.

(b) Circa quod ultra Bart. & DD. hic legendus est idem Bart. in leg. *Illicitas*, §. *Ne potentiores*, ff. de *Offic. Præsid. Florian.* in leg. *Æquissimus*, ff. de *Uisur.* Bald. in Auth. *Habita*, n. 13. in fin. Cod. *Ne filii pro patr.* Plaz. de *Delict.* lib. 1. cap. 7. Menoch. lib. 2. de *Arbitr.* cent. 2. casu 139. cum duobus seqq.

(c) In leg. 2. §. fin. ff. *Solut. matrim.*

(d) Ubi supr. n. 1. vers. Secundo hanc sententiam, Menoch. ubi supr. cap. 140. n. 4.

(e) In cap. 1. n. 3. de *Offic. Deleg.* & in cap. *Abbas, quod metus causa*, n. 4. dicit communem Felin. in Rub. de *Treg. & pac.* in princ. Plaz. & Menoch. ubi supr.

(f) Juxta quod conciliantur gloss. contrariæ adinvicem in cap. *Ex transmissa*, & in cap. *Litteras, de Restit. spol.* & in cap. *De benedicto* 32. quæst. 1. dicit communem Fel. ubi supr. n. 10. Plaz. ubi supr. n. 2.

(g) Ut resolvit Ang. in leg. *Qui bona*, §. *Qui damnus*, ff. de *Damm. infest.* Paul. & Rom. ibidem dicentes, esse bonum intellectum ad text. in dict. cap. *Litteras*.

(h) In dict. leg. *Qui bona*, §. *Si quis juxta*, Fel. ubi supr. pro quibus est text. in leg. *Æquissimus*, ff. de *Uisur.* Plaz. ubi supr. n. 8. vers. His prænotatis.

(i) Ex Bart. in dict. leg. *Illicitas*, §. *Ne potentiores*, dicit communem Felin. dict. Rubr. de *Treg. & pac.* n. 11.

LIBELLUS IN REMEDIO leg. Denuntiamus, Cod. de His qui ad Eccles.

Ilustre Señor.

7. Fulano, vecino de tal Lugar, ante Vmd. digo: que yo tengo enemistad con Fulano, vecino de tal Lugar, el qual ha dicho y publicado ante muchas y diversas personas, que me ha de matar, o herir malamente, y es hombre que acostumbra a poner sus amenazas en execucion, y yo soy

hombre spacifico, y que quiero vivir e' et tar en paz: por ende a Vmd. pido, como mejor haya lugar de derecho, que habida mi relacion por verdadera, o la parte que basta, te, condempne al dicho Fulano a que me de seguridad con bastantes fianzas legas, llanas, y abonadas en esta Ciudad, de que por su persona, ni de sus deudos, ni parientes, amigos, o criados, no me ofendera, herira, ni matara por todo el tiempo, que el derecho en tal caso dispone: para lo qual, y en lo necesario, el oficio competente, tente de Vmd. implq. ro, &c.

LAUS DEO IN AETERNUM.

INDEX RERUM, ET VERBORUM, Operis universi.

A

ABLATIVUS.

Ablativi absoluti verba conditionem inducunt. 1. tom. post n. 137. pag. 101. Et conditio inducit formam. ibi. n. 139.

ABSENS. ABSENTIA.

Abfentiarum quot sint genera. 3. tom. n. 7. & feqq. pag. 22. In quo genere abfentiarum lafus refituarur. ibi. n. 8.

Remedium propter abfentiam lafo competens quale. ibi. n. 9.

Abfentiarum diftinccio quando confideranda. 3. tom. post n. 19. pag. 22.

An, & quando accufatio contra abfentem proponi poffit. 1. tom. n. 1. & feqq. pag. 250. Vid. in verb. Accufatio.

An, & quatenus in criminalibus procedi poffit contra Abfentem Jure Civili, & Canonico. 1. tom. a n. 1. p. 250. Et quid jure Regio flatutum. ibi. a n. 5. & a n. 20.

Abfens accufatus qualiter condemnandus. 1. tom. n. 17. pag. 253.

Abfens accufatus, fi venerit, qualiter audiendus. ibi. n. 18.

Abfens, fi de ejus innocentia in processu conflet, abfolvendus erit. 1. tom. n. 17. pag. 253.

Et an, ut abfentis rei innocentia pateat, procurator, vel defenfior admitti debeat. ibi. a n. 15.

Abfens ut contumax in criminalibus dicatur, quae requiratur. 1. tom. n. 14. pag. 252.

Et quando, & quoties inculcanda contumacia. ibi. a n. 26. Judex pro abfente defenfiones fupplere debet. 1. tom. n. 6. pag. 49.

Reo abfente, vel ab hofibus capto, actor quid petere debeat. 1. tom. n. 56. pag. 47.

Marito abfente, qui non fperatur de proximo venire, licentia ad agendum a Judice uxori danda, cum caufe tamen cognitione. 1. tom. n. 36. pag. 45. Vid. verb. Licentia.

Ut Judex licentiam uxori praefare poffit propter mariti abfentiam, fufficit, quod abfit a loco ubi eft agendum. 1. tom. n. 37. pag. 45.

Abfentis bonis quando curator dandus, creditoribus poffulantibus. 1. tom. a n. 6. pag. 125.

Et an idem obfervandum, quando aliquis effer captivus. ibi. n. 5.

Abfentis, vel captivi bonis curator dandus qualis: & quid facere teneatur. 1. tom. a n. 16. & feqq. pag. 126.

Et an in hac cura praeferri debeant confanguinei. ibi. n. 20.

Praxis fervanda, quando curator datur bonis abfentis, captivi, vel defuncti abfque heredibus decedentis. 1. tom. n. 22. pag. 127.

Et quid agendum fi defunctus decesserit cum hereditibus ex teftamento, vel ab inefitato. ibi.

ACCUSATIO. ACCUSARE. ACCUSATOR.

Accufare quid fit: & quid accufatio. 1. tom. n. 1. & 2. pag. 183.

Quando procedatur per viam accufationis. ibi. n. 1. An, & quatenus liceat accufare. ibi. n. 4.

Accufatio in quibus delictis eft necessaria de precepto. 1. tom. n. 6. pag. 183.

Accufatio pro exigenda vindicta publica expeditur.

ibi. n. 7.

Accufatio nil habet commune cum ceteris judiciis. 1. tom. n. 7. pag. 183.

Et quid ea fit. ibi.

Accufatio delicti quo fpatio temporis praefcribatur. ibi. n. 83. & 84.

Accufatio cui competat in privatis, & cui in publicis delictis. 1. tom. n. 8. pag. 183.

Aliqui prohibentur accufare, & quare. ibi. n. 10.

Inimicus non potest accufare. ibi. n. 5.

Accufator debet esse legitimus: & quis is fit. 1. tom. n. 9. pag. 183. & feqq.

Accufationis partes qualiter probandae. 1. tom. a n. 18. pag. 224.

Accufare prohibiti, fuam, vel fuorum injuriam profequentes admittuntur. 1. tom. n. 11. pag. 183.

Confanguineus ufque ad quartum gradum fuorum injuriam persequi dicitur jure Regio. ibi. n. 13.

In accufatione praefertur, qui majore dolote judicium exacturus est. 1. tom. n. 15. pag. 184.

Ideo maritus, & uxor praefertur filiis, & aliis conjunctis. ibi. n. 14.

Inter difpares gradu proximior admittitur ad accufandum. 1. tom. n. 16. pag. 184.

Pluribus concurrentibus in eodem gradu, omnes simul admittuntur ad accufandum. ibi. n. 17.

Confanguineorum aliquo accufante, qui post litem contestatam venerit, non admittitur. 1. tom. n. 18. pag. 184.

Pluribus extraneis concurrentibus, Judex magis idoneum eligit. ibi. n. 19.

Clericus quomodo, & quatenus laicum accufare poterit. 1. tom. n. 21. pag. 184.

Et quid, fi poena fanguinis infligenda veniat. ibi. n. 22.

Clericus occulantibus, quatenus protestatio necessaria, ut irregularitatem effugiant. ibi. n. 22. 23. & 24.

Inimicus illegitimus est ad accufandum.

Non valentibus accufare licitum est excipere.

Pendentia accufationis accufatum infamat. 1. tom. n. 52. & feqq. p. 61.

Accufator calumniofus qualiter puniri debet. 1. tom. a n. 52.

Et an teneatur fe fubfcribere ad poenam talionis. ibi.

Accufator potest agere civiliter & criminaliter. 1. tom. n. 29. 30. & 31. pag. 185.

Et quid civiliter agendo confequatur. ibi.

Accufatio duplex oritur ex quocumque crimine, etiam privato. 1. tom. n. 26. & 27. pag. 185.

Quid accufatio criminalis, & quid civilis. ibi. n. 28.

Accufatio qualiter concipienda, & quid continere debeat. 1. tom. a n. 1. pag. 221.

Accufatio an, & quando per procuratorem proponi poffit. ibi. n. 9. & feqq. pag. 223.

Judice ex officio procedente, offensis quid liceat, & an ad accufandum compelli poffint. 1. tom. a n. 1. pag. 218.

Et quomodo id facere debent. ibi per tot.

Accufatus an, & quatenus dicet, cum ad fui defenfionem delictum commiffiffe. 1. tom. n. 80. & feqq. pag. 228.